

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

Warszawa, dnia 23 stycznia 2015 r.

DOLiS/DEC-41/15/5125, 5127

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 z późn. zm.), art. 12 pkt 2 i art. 22 i art. 23 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1182 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana M. T. zam. w B. na przetwarzanie jego danych osobowych przez Burmistrza Miasta i Gminy L. z siedzibą w L.

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana M. T. zam. w B., zwanego dalej Skarżącym, na przetwarzanie jego danych osobowych przez Burmistrza Miasta i Gminy L. z siedzibą w L., zwanego dalej Burmistrzem. W treści skargi Skarżący wskazał, iż w 2010 r. wziął udział w konkursie na stanowisko dyrektora Ośrodka Kultury i Sportu w L., który został ogłoszony przez Burmistrza Miasta i Gminy L. Wymagane dokumenty, opatrzone klauzulą o zgodzie na przetwarzanie jego danych osobowych dla celów przeprowadzenia konkursu na ww. stanowisko Skarżący złożył w Urzędzie Miasta i Gminy L. Skarżący wskazuje, iż jego dane osobowe dotyczące złożonej odpowiedzi na ofertę pracy znalazły się m.in. w pozwie Pana P. M. z dnia [...] października 2013 r. oraz na blogu [...] we wpisie z dnia [...] i [...] września 2013 r. Skarżący wskazał iż cyt.: Pan P. M. (...) zamieścił informacje, które mógł uzyskać tylko z dokumentów złożonych przeze mnie na w/w konkurs w Urzędzie Miasta i Gminy w L.”

W związku z powyższym zwrócił się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych o cyt.: (...) wyjaśnienie faktu dostępu do moich danych osobowych osób trzecich i ich ewentualnego przetwarzania Proszę również o informacje co w obecnym czasie dzieje się ze złożoną w ramach konkursu aplikacją, w tym o sposobie jej przechowywania i dostępie do niej osób trzecich.”

Wobec powyższego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wszczął postępowanie, w toku którego odebrał wyjaśnienia od Burmistrza Miasta i Gminy L. Podmiot ten wyjaśnił, iż dane osobowe Skarżącego nie są aktualnie przetwarzane przez Burmistrza Miasta i Gminy L. Burmistrz potwierdził, iż Skarżący złożył ofertę na konkurs ogłoszony w 2011 r.. Dane osobowe były przetwarzane wyłącznie na potrzeby związane z konkursem. Z uwagi na fakt, iż złożone dokumenty nie zostały odebrane przez Skarżącego i zgodnie z Zarządzeniem Burmistrza Miasta i Gminy L. nr [...] z dnia [...] marca 2011 r. zostały zniszczone. Jednocześnie Burmistrz wskazał, iż dane osobowe Skarżącego zawarte w jego aplikacji nie zostały udostępnione osobom nieuprawnionym, w szczególności Panu P. M. Ww. dokumenty były przechowywane w sposób zapewniający brak dostępu osób trzecich. Ponadto Burmistrz wyjaśnił, iż składający oferty na wolne stanowiska pracy są informowani o możliwości odbioru złożonych dokumentów w okresie 30 dni po rozstrzygnięciu konkursu, a nieodebrane dokumenty po tym okresie są niszczone.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje:

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1182 z późn. zm.), zwana dalej także ustawą, określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust. 1 ustawy).

Zgodnie z art. 23 ust. 1 pkt 2 tej ustawy przetwarzanie danych jest dopuszczalne wtedy, gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa. Zgodnie z art. 22¹ § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1502 z późn. zm.), zwanej dalej Kp, pracodawca ma prawo żądać od osoby ubiegającej się o zatrudnienie podania danych osobowych obejmujących: 1) imię (imiona) i nazwisko; 2) imiona rodziców; 3) datę urodzenia; 4) miejsce zamieszkania (adres do korespondencji); 5) wykształcenie; 6) przebieg dotychczasowego zatrudnienia.

W tym miejscu wskazać należy, iż zgoda kandydata do pracy na przetwarzanie jego danych osobowych nie jest potrzebna, gdy chodzi o zakres danych wynikający z art. 22¹ Kp. Przepis ten stanowi bowiem podstawę do przetwarzania przez potencjalnego pracodawcę danych osobowych kandydata do pracy obejmujących jego imię (imiona) i nazwisko, imiona rodziców, datę urodzenia, miejsce zamieszkania (adres do korespondencji), wykształcenie oraz przebieg dotychczasowego zatrudnienia. Jest to jednocześnie podstawa prawna z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy. Natomiast jeśli osoba ubiegająca się o zatrudnienie podaje w dokumentach rekrutacyjnych więcej informacji, niż

wynika to z ww. przepisów prawa, wówczas podstawą prawną do ich przetwarzania przez potencjalnego pracodawcę jest zgoda tej osoby (czyli podstawa prawna z art. 23 ust. 1 pkt 1 ustawy). Taka zgoda jest także wymagana, jeśli dane miałyby być przetwarzane nie tylko w celu rekrutacji, ale także np. w celach marketingowych. Z punktu widzenia przepisów ustawy o ochronie danych osobowych przez zgodę osoby, której dane dotyczą, rozumie się oświadczenie woli, którego treścią jest zgoda na przetwarzanie danych osobowych tego, kto składa oświadczenie; zgoda nie może być domniemana lub dorozumiana z oświadczenia woli o innej treści, Formuła zgody na przetwarzanie danych osobowych powinna stanowić odrębne oświadczenie osoby, której dane dotyczą, od innych oświadczeń, z jej treści zaś powinno w sposób niebudzący wątpliwości wynikać, w jakim celu, w jakim zakresie i przez kogo dane osobowe będą przetwarzane. Przy odbieraniu zgody zagwarantowana powinna być opcjonalność, tj. osoba składająca oświadczenie powinna mieć możliwość wyrażenia zgody na określone działania albo jej niewyrażenia.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie jednoznacznie wynika, że Dyrektor Ośrodka Kultury i Sportu w L., jak wskazano powyżej, przetwarzał dane osobowe Skarżącego zawarte w jego dokumentach aplikacyjnych, w zakresie jego danych osobowych nie wymienionych w 22¹ § 1 Kp w oparciu o przesłankę o której mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1, natomiast w pozostałym zakresie w oparciu o art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy w związku z art. 22¹ § 1 Kp.

Jednocześnie wskazać należy, iż z wyjaśnień Burmistrza wynika, iż wbrew przypuszczeniom Skarżącego, nie udostępnił on jego danych osobowych osobom nieuprawnionym, w szczególności Panu P. M. Jednocześnie zaznaczył, iż po rozstrzygnięciu ww. konkursu dokumenty aplikacyjne nie odebrane przez Skarżącego, zawierające jego dane osobowe, zostały zgodnie z Zarządzeniem Burmistrza z dnia [...] marca 2011 nr [...] zniszczone.

Wobec powyższego wskazać należy, że organ ochrony danych osobowych zgodnie z art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie danych osobowych, w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych, z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności usunięcie uchybień. Materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie wskazuje, iż aktualnie nie istnieje stan naruszenia ustawy o ochronie danych osobowych i w ocenie organu nie ma przesłanek do uznania, że w przedmiotowej sprawie w chwili rozstrzygnięcia przez organ ochrony danych osobowych stan naruszenia ustawy o ochronie danych osobowych istnieje i zachodzi konieczność – stosownie do art. 18 ust. 1 ustawy, nakazania przywrócenia stanu zgodnego z prawem.

Na marginesie wskazać należy, iż stosownie do treści art. 23 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2014 r., poz. 121 z późn. zm.), niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach, dobra osobiste człowieka, jak w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, pozostają pod ochroną prawa cywilnego. Jeżeli więc skutek działań Pana P. M. doszło, w ocenie Skarżącego, do naruszenia jego dóbr osobistych, może ona dochodzić ich ochrony na gruncie przepisów Kodeksu cywilnego. Zgodnie

bowiem z art. 24 § 1 Kodeksu cywilnego ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w kodeksie może on również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny. Sądem właściwym w tym zakresie będzie sąd cywilny.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych i art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego strona niezadowolona z niniejszej decyzji może zwrócić się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: 00-193 Warszawa, ul. Stawki 2) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.